

aut hortorum aufugae) *subspecies vicaria*, Europae-mediae incola: atque a *Hesp. matronali* L., quae est epilosa, glabra, summum in foliis scabrida —, solum area geografica, nec non *caule folisque* pilis simplicibus bifurcisque *hirsutis, superne solum hirsutulis*, — diversa.

Hesperis runcinata W. K. est stirps phytogeographice characteristica *ditionis Danubii* pannonici austroque-orientalis. Stirps haec, quam etiam in locis classicis, idest in cottu Hungariae «Baranya» ad oppidum «Quinqueecclesiae» (Pées) legi examinavique; habet *caulem foliaque* pilis *viscidis*, intermixtisque simplicibus mollibus *dense* vestita! (Confer diagnosim in W. K. l. c.). Typicae *Hesp. runcinatae* W. K. etiam inflorescentiae partes, *simpliciter* vel etiam *glanduloso pilosulae* sunt: contra *Hesperidis Velenovskyi* FRITSCH Verh. zool. bot. ges. 1895 p. 375, inflorescentiae partes omnino glabrae sunt. Hac solum nota *Hesp. Velenovskyi* bulgarica (an etiam bessarabica?) a stirpe nostra: *H. runcinata* W. K., differt.

Dr. Simonkai Lajos.

Helyesbítés. — Berichtigung.

Molendoa Hornschuchiana (Funck.) Lindb.

nuohát tévesen közöltem a Magas-Tátrából (M. B. L. V. [1906.] évf. p. 302–303); házánkól tehát nem ismeretes.

habe ich aus der Hohen Tatra irrthümlicherweise mitgeteilt (Ung. Bot. Bl. V. [1906.] Jahrg. p. 302–303); es ist also aus Ungarn nicht bekannt.

J. Györffy.

Hazai botanikai dolgozatok ismertetése.

Referate über ungarische botan. Arbeiten.

Rapaics Raymund: A sisakvirágnemzetség rendszere. — *Systema Aconiti generis*.

Növt. Közl. VI. (1907) p. 137–176.

Szerző szerint ez a nemzetség három alnemzetségre oszlik, melyeket ezelőtt mint szekciókat különböztettek meg. Ezen három alnemzetség a:

Nach dem Verf. zerfällt die Gattung *Aconitum* in 3 Unter-gattungen, welche früher als Sectionen unterschieden werden u. zw.

I. *Gymnaconitum* (STAFF.) RAPCS.

II. *Tuberaconitum* RAPCS. und

III. *Paraconitum* RAPCS.

Az I. monotypikus (*A. gymnan-drum*); a II. három szek-

I. ist monotypisch (*A. gymnan-drum*); II. zerfällt in Sect.

ezióra oszlik és pedig: 1. *Euaconitum*-ra (3 alszekcióval); 2. *Americana* és 3. *Bismá*-ra (az *Anthora* és *Deinorrhizum* alszekcióival: a III. a *Galeata* s a *Lycocotnum* szekciókat foglalja össze.

A sisakvirágnemzetségnek ezen beosztását jobbnak s természetesebbnek tartjuk az eddig közlötteknel, így helyeselnünk kell a DC.-féle *Cammarum*- s *Napellus*-szekcióknak összefoglalását, indokoltnak tartjuk a régi *Lycocotnum*-csoport új elnevezését is, ha ez a csoport a sajátágos s egy külön «*Galeata*»-szekciót képviselő *A. moschatum*-mal megszaporodik.

Ehhez azonban azt a megjegyzést kell fűznünk, hogy ha a *Lycocotnum*-csoportban a sisak alakjának oly fontosságot tulajdonítunk, hogy erre szekciót alapítunk, akkor ezen tulajdonságnak más szekciókban is bizonyos systematikai értéket kell tulajdonítanunk.

Mindenki, a ki sisakvirágokkal behatóbban foglalkozott, kénytelen beismerni, hogy ezen tulajdonságnak csak bizonyos határok között lehet fontosságot tulajdonítani, ennek teljes letagadásával (p. o. a 152. old.) a szerző azonban határozottan túllőtt a célon s önnönmagát fosztotta meg azon eszköztől, melylyel éppen a legnehezebb csoportokban lehetett volna rendet csinálni.

A megkülönböztető bélyegeknél ilyen önkényes értékelése miatt az anyag feldolgozása is nagyon egyenetlen. Egyrészt

1. *Euaconitum* (mit 3 Subsectionen); Sect. 2. *Americana* und Sect. 3 *Bisma* (mit Subsect. *Anthora* u. *Deinorrhizum*); III. zerfällt in die Sectionen *Galeata* und *Lycocotnum*.

Diese Einteilung der Gattung erscheint uns besser und natürlicher, als alle bisher erschienenen, insbesondere müssen wir dem Verf. bei der Zusammenfassung der DC.'schen Section *Cammarum* und *Napellus* in eine Gruppe beipflichten; auch erscheint uns die Neubenennung der Gruppe *Lycocotnum* gerechtfertigt, wenn von den *Lycocotnen* das merkwürdige *A. moschatum* als Section «*Galeata*» abgetrennt wird.

Nur wäre hierzu zu bemerken, dass wenn in der Section *Lycocotnum* der Helmform eine sectionsbegründende Dignität zuerkannt wird, ihr in anderen Sectionen doch auch ein gewisser systematischer Wert nicht abgesprochen werden kann.

Dass dies nur innerhalb gewisser Grenzen geschehen darf, wird jedermann zugeben, der sich eingehender mit Eisenhüten beschäftigt hat. Mit der Verfechtung der extrem gegen teiligen Ansicht (z. B. p. 152) ist der Verf. entschieden zu weit gegangen, und hat sich hierdurch selbst das Mittel entzogen, um gerade in den schwierigsten Gruppen Ordnung schaffen zu können.

Die Bearbeitung des Stoffes ist durch solche willkürliche Bewertung der Unterscheidungsmerkmale eine ungleich-

kevésbé fontos bélyegek alapján (p. o. egyes szervek szörzete alapján) «fajilag» elkülönít olyan alakokat, melyek határozottan egy alakkörbe vagy «faj»-ba tartoznak (p. o. az *A. Hosteanum* SCHUR-t az *A. moldavicum*-tól), másrészt pedig synonymoknak tart számos oly fajt, melyet egyáltalában nem fűznek össze szorosabb rokonsági kötelékek.

Ilyen összevonások útján sikerült a szerzőnek a sisakvirágokat 57 fajra redukálni, mely eljárásánál természetesen szem elől tévesztette a növénygeographusok azon forró óháját, hogy egyszer valahára oly feldolgozást kapjanak kézhez, melyben ezen nemzetség legalsóbb rendszertani egységei részeseülnének alapos és kritikus megvilágításban.

A sisakvirágok monographikus feldolgozása elé tudvalevőleg a «*Tuberaconitum*»-csoport (a «*Napellus*»-ok, «*Cammarum*»-ok stb.) görditenek legnagyobb akadályt. Ezen csoportban természetes csoportosítást deductiv úton megállapítani addig egyáltalában nem lesz lehetséges, míg a legalsóbbrendű rendszertani egységei, melyekből majd minden hegyiségben találunk eltérőket, alaposan tanulmányozva s közös ismertető bélyegjeik alapján csoportosítva nem lesznek. Ennyire azonban a szerző nem mélyedt a tanulmányába s ezért az általa közzétett csoportosítást tökéletesnek, véglegesnek nem tarthatjuk.

A mi a részleteket illeti, sok olyan dolgot nélkülözünk, a mi

mässige geworden. Einesteils werden auf Grund geringfügiger Merkmale, wie z. B. Behaarung einzelner Organe, Einheiten, welche zu einem Formen-Kreise gehören, als «Arten» abgetrennt (z. B. das *A. Hosteanum* SCHUR von *A. moldavicum*), anderen teils aber oft gar nicht näher verwandte Arten als Synonyme zusammengeworfen.

Durch solche Zusammenziehungen ist es dem Verf. gelungen, die in diese Gattung gehörenden Arten auf 57 zu reducieren, wobei er freilich den sehnlichen Wunsch der Pflanzengeographen, doch endlich einmal eine *Aconitum*-Bearbeitung zu erhalten in welcher die untersten Einheiten kritisch gesichtet werden, ganz ausser Acht gelassen hat.

Bei einer monographischen Bearbeitung der Eisenhüte bietet bekanntlich die Section «*Tuberaconitum*» d. i. *Napellus*, *Cammarum* etc. die grössten Schwierigkeiten. Diese Gruppe lässt sich eben nicht eher deductiv einteilen, bevor man nicht die einzelnen untergeordneten Einheiten, deren fast jedes Gebirge eigentümliche Formen besitzt, genau studiert und auf Grund gemeinschaftlicher Merkmale gruppiert haben wird. Soweit hat sich aber der Verf. in den Stoff nicht vertieft und so kann die von ihm gebotene Uebersicht auch nicht als vollkommene, abgeschlossene betrachtet werden.

Bezüglich der Details vermissen wir so manches, was

a jobb flórákban már helyesbítve lett. Messze vezetne, ha ref. mindazon adatokat, melyeket téveseknek tart, itt egyenként fel akarná sorolni. A synonymok között felsorolt nevek nagy része biztosan nem synonym. hanem ezen változatos nemzetség azon alakjaira vonatkozik, melyeknek kritikus tanulmányozása lett volna a főfeltevéle annak, hogy — a főbb csoportosítástól eltekintve — e nemzetségnek hű képét s a gyakorlatban is használható rendszerét nyújthassa.

Egy sereg idézete téves. hivatkozása érthetetlen (p. o. a 146. oldalon «*A. autumnale*» RCHB. Mon. Gen. *Ac.* t. XVII.: Ill. tab. LVII» «*partim*», a hol csak *egy* növény képét látjuk; vagy *A. paniculatum* «var.» *Matthioli* RCHB. Ill. XXXIII., a hol ilyen nevű var. leírva nincsen, s a hol csak *Matthioli*-nak (ed. VALGR.) VII. *Aconitum*-jára történik hivatkozás, mely egy oly phantastikus sisakvirágot ábrázol, hogy talán — ha megpillantaná — maga a szerző is elesodálkoznék azon, hogy mi mindent vont ő ide synonymként; vagy az egyszer az *A. Lőczyanum*-hoz vont, máskor meg önálló fajként szereplő *A. japonicum* THUNB., vagy az ismét feltámasztott, kétes *A. giganteum* ZUMAGL., melyet a szerző az *A. neapolitanum* varietásának tart, de melynek bajosan látta a leírását, mert ez ellentmond ennek is, meg a hozzá idézett synonymoknak is.

in guten Florenwerken bereits richtiggestellt worden ist. Es würde zu weit führen, hier alle Angaben, welche Ref. für unrichtig hält, einzeln aufzuzählen. Eine grosse Anzahl der als Synonyme angeführten Namen sind gewiss keine Synonyme sondern Formen dieser vielgestaltigen Gattung, deren streng kritische Sichtung eben die wichtigste Vorbedingung zum Entwurf eines vollständigen Bildes dieser Gattung und — abgesehen von der Haupteinteilung — einer *brauchbaren* systematischen Zusammenstellung gewesen wäre.

Eine Anzahl Citate ist unrichtig, einige Hinweise unerklärlich (z. B. p. 146: «*A. autumnale*» RCHB. Mon. Gen. *Ac.* t. XVII.; Ill. tab. LVII» «*partim*», wo doch dort nur *eine* Pflanze abgebildet ist; oder *A. paniculatum* «var.» *Matthioli* RCHB. Ill. XXXIII, wo eine solche Var. gar nicht beschrieben ist, sondern wo sich RCHB. auf das Citat *Acon.* VII. *MATTHIOLI* ed. VALGR. p. 1090 beruft, welches eine phantastische Pflanze darstellt, an welche der Verf. bei Zusammenstellung der seiner Ansicht nach hierher gehörenden Synonyme gewiss gar nicht gedacht hat; oder das einmal als Syn. zu *A. Lőczyanum* RAPCS. citierte *A. japonicum* THUNB., welches der RAPCS.'schen Diagnose geradezu widerspricht und welches dann auf einer anderen Seite als selbstständige Art figurirt, oder die Wiederherstellung des zweifelhaften *A. giganteum* ZUMAGL., welches der Verf. als

Kifogásokat kellene emelnünk még a szerző itt ott alkalmazta nomenklatura ellen is. Ilyen név, mint p. o. *A. bisma* (HAM.) RAPCS. az érvényben álló nomenklatura-szabályzathoz ütközik.

Mindezen, a munka methodusában mutatkozó fogyatkozások dacára, érdemül ismerjük el a szerző iparkodását, hogy megpróbálkozott e nehéz nemzetség rendezésével, reméljük, hogy ezen első, inkább kísérletnek nevezhető dolgozatát mások, jobbak fogják követni, melyekben nem fog visszariadni az alakok kritikus tanulmányozása s növénygeographiai elterjedésük megállapításától. E nemzetségben éppen az aprólékos munkától várjuk a legérdekesebb s növényföldrajzi szempontból legfontosabb eredményt.

Straub Ferencz: *Újabb adatok Magyarország lombos moháinak ismeretéhez.*

«Növénytani Közlemények» Jahrg. VI. (1907.) évf. Heft 5. füzet p. 176—179; «Beiblatt» p. 63.

87 lombos moha-fajnak termőhelyi adatokkal együttl való felsorolása, melyeket PÉTERFI MÁRTON bryologusunk revideált. Kiemelendők:

Philonotis adpressa FERG.: «Babjagura» (p. 178); *Thyidium pseudotamarisci* LIMPR.: «Fruskagóra (Čerevič, Beocsin)» (p. 178);

Varietät des *A. neapolitanum* auffasst, dessen Beschreibung er aber kaum gesehen haben kann, da die dort erwähnten Eigenschaften (z. B. die 2 Zoll langen Blüten etc.) jenen der dazu citierten Synonymen nicht entsprechen.

Auch an der vom Verf. angewendeten Nomenclatur wäre so manches auszusetzen. Namen wie *A. bisma* (HAM.) RAPCS. können doch nach den Nomenclatur-Regeln nicht bestehen.

Trotz aller dieser Fehler in der Methode der Bearbeitung, müssen wir es dem Verf. als Verdienst anrechnen, dass er die brennende Frage des Ordnungsmachens in dieser schwierigen Gattung angeschnitten hat: wir hoffen, dass er dieser wohl richtiger «Tentamen» zu nennenden Arbeit noch andere, bessere folgen lassen wird, bei welchen er von der kritischen Sichtung der Formen und Feststellung ihrer geogr. Verbreitung nicht zurückschrecken wird. Gerade von solcher Kleinarbeit erwarten wir in dieser Gattung die interessantesten und pflanzengeographisch wichtigsten Ergebnisse. **Degen.**

F. Straub: *Neuere Beiträge zur Kenntnis der Laubmoosflora Ungarns.*

Aufzählung 87 Laubmoos-Arten sammt den Fundortsangaben, welche M. PÉTERFI revidierte. Hervorzuheben sind folgende:

Amblystegium confervoides (BRID.) BR. EUR.: «Trencsén-Teplicz» (p. 179).

γ.

Szilády Zoltán Nadányi kertész-könyve. (Das Gartenbuch Nadányi's) Növt. Közl. VI. 1907 p. 179—181.

Szerző leírja a nagyenyedi BETHLEN-kollegiumban látott példáját ennek az 1669. évből származó könyvnek, mely nagyjában fordítása MIZAULD «Alexikepus» (1565) cz. művének.

Verf. beschreibt das von ihm im BETHLEN-Collegium zu Nagy-Enyed vorgefundene Buch aus d. J. 1669 welches z. gr. T. eine Uebersetzung des MIZAULD'schen Werkes «Alexikepus» a. d. J. 1565 ist.

Dr. Hollós László: Uj gombák Kecskemét vidékéről. IV. — Fungi novi regionis Kecskemétiensis. IV. Annales historico-naturales musei nat. hung. V. 1907 p. 452—468.

A következő új gombák vannak e cikkben leírva:

In dieser Arbeit werden folgende neue Pilze beschrieben:

Diplodina Ampelopsidis (in *Amp. quinquefolia*); *Ramularia Anthemidis* (in *A. ruthenica*); *Ascochyta aristolochiaeicola* (in *Arist. Clematidis*); *Diplodina Asperulae* (in *Asp. Cyanantheica*); *Cercospora Berteroeae* (in *Bert. incoua*); *Septoria Cyani* (in *Cent. Cyanus*); *Hendersonia Clematidis* (in *Clem. integrifolia*); *Phoma chrysanthemicola* (in *Chr. indicum*); *Diplodina Cynoglossi*, *Leptosphaeria Cynoglossi*, *Rhabdospora Cynoglossi* (in *Cynogl. officin.*), *Rhabdospora Dictamni* (in *Dict. albo*); *Hendersonia pulchella* SACC. var. *Epipactidis* (in *Epip. rubiginosa*); *Coniothyrium eaphorbiaeicola* (in *Eu. palustre*); *Ascochyta Galegae* (in *Gal. offic.*); *Diplodina Glycyrrhizae*, *Phoma herbarum* form. *Glycyrrhizae* (in *Glyc. echinata*); *Didymosphaeria Fumanae*, *Stagonospora Fumanae* (in *Helianth. Fumana*); *Ramularia Jurineae* (in *Jur. molli*); *Phyllosticta Koelreuteriae* (in *Koelr. panicul.*); *Diplodina Lepidii*, *Phoma Lepidii*, *Pleospora Lepidii* (in *Lepidio crassifolio*); *Hendersonia pulchella* SACC. var. *Lini* (in *Lino glabrescente*); *Hendersonia sarmentorum* forma *lonicericola* (in *Lonic. Caprifol.*); *Cercospora Loli* (in *Loto siliquoso*); *Diplodina Lycopersici* (in *Lycopers. esculento*); *Ramularia Lycopi* (in *Lycopo europaeo*); *Phoma herbarum* forma *Lycopi* (in *Lycopo exalt.*); *Coniothyrium bulbicola*, *Phoma bulbicola* (in *Muscari comoso*); *Rhabdospora arenariae* (in *Onobrychide arenaria*); *Diplodina Periplociae*, *Hendersonia Periplociae* (in *Perip. graeca*); *Diplodina rhoia* (*Rhus glabra*), *Ascochyta robiniaeicola* (in *Robin. Pseudoc.*); *Hendersonia pulchella* var. *Sedi* (in *Sedo maximo*); *Pleospora Sideritis*, *Ramularia Sideritis* (in *Sid. mont.*); *Phyllosticta sophoraicola* (in *Sophora japonica*); *Phoma Symphyti* (in *Symph. offic.*); *Phyllosticta Taraxaci*, *Septoria Taraxaci* (in *Tarax. officinale*); *Diocisia Thesii* (in *Thes. linophyllo*); *Rhabdospora vincaeicola* (in *Vinca herbacea*); *Sphaerella citicola* (in *Viti vinifera*); *Diplodina Weigeliae* (in *Weigelia rosea*) et *Sphaeronema herbarum* (status pycnidicus *Ophioboli*?) e 23 plantis.

Béla dr. Augustin: Historisch-kritische und anatomisch-entwicklungsgeschichtliche Untersuchungen über den Paprika. Németbogsán 1907. 8° 86 p. u. 10 Taf.

A czímben megnevezett tárgyra vonatkozó értékes tanulmány. A paprikatermés hatóanyagjának, a capsaicin-nek keletkezési helyére vonatkozólag szerző MOLISCH-nak és MEYER ARTHUR-nak nézetéhez csatlakozik, a kik szerint ez az anyag csakis a termés válaszfalainak néhány körülírt helyén képződik s tévesnek mondja az ezzel ellenkező nézeteket.

Römer Julius: Die Flora des Schuler's. (A Keresztényhavas Florája) Jahrb. des siebenb. Karpathenver. XXV. 1905. (Mit einer Orientierungsskizze. — Tájékoztató térképpel.)

Az Erdélybe ránduló botanikusok örömmel fogják fogadni ezt az összeállítást, mely a Barcaság egyik legkönnyebben hozzáférhető s növényekben leggazdagabb hegyének (egész Erdély virágos Florájának kb. $\frac{1}{3}$ része található meg itten aránylag csekély területen) foglalja össze a növényzetét.

A MOESZ GUSZTÁV által a Növt. Közl.-ben (1907, 130—133 o.) közzétett pótlásokkal s helyesbítésekkel a Keresztényhavasról ezideig 760 edényes növényt ismerünk. MOESZ felfedezései közül e helyen ki kell emelnünk a *Primula Clusiana* TAUSCH-t mint országunk egyik ritkaságát, melyet MOESZ a nevezett hegy csücsának keleti sziklás lejtőjén talált meg ismét.

Eine wertvolle Studie über den im Titel genannten Gegenstand. Als besonders wichtig möchten wir an dieser Stelle hervorheben, dass sich der Verf. bezüglich Sitzes des wirk-samen Stoffes der Capsicum-frucht, des Capsaicin's der Ansicht MOLISCH's und ARTHUR MEYER's anschliesst, nach welchen sich das Capsaicin nur an wenigen, streng umschriebenen Teilen der Fruchtscheidewände entwickelt, und die gegenteiligen Ansichten auf Irrtum beruhen.

Die nach Siebenbürgen reisenden Botaniker werden diese Zusammenstellung mit Freude begrüßen, da es sich um die Zusammenfassung der Flora eines der am leichtesten zugänglichen und pflanzenreichsten Berge Siebenbürgens handelt. Die Flora dieses Berges umfasst nämlich fast $\frac{1}{3}$ der aus Siebenbürgen bekannten Arten.

Mit Hinzuziehung der von G. MOESZ in den Növt. Közl. (1907 p. 130—133) veröffentlichten Zusätze u. Verbesserungen sind von diesem Berg bisher 760 Gefässpflanzen bekannt geworden. Von den Entdeckungen MOESZ's sei an dieser Stelle *Primula Clusiana* TAUSCH, eine der seltensten Pflanzen unseres Landes, hervorgehoben, welche M. am felsigen Ostabhange des Gipfels wieder entdeckt hat.

Römer Jul. : Die Ausstreuung der Samen von Viola Joó
Janka. (A Viola Joói magjának kiszórása). «Aus der Natur» 1907.

A magvak kiszórása ezen fajnál hasonló módon történik, mint azt KERNER a *V. elatior*-nál leírja, azzal a különbséggel, hogy a *Viola Joói*-nál nem ürül ki az egyik termőlevél a másik után, hanem a magvak váltakozva lökődnek ki a három termőlevélből.

Die Ausstreuung der Samen dieser Art erfolgt in ähnlicher Weise, wie sie KERNER bei *V. elatior* beschreibt, jedoch mit dem Unterschiede, dass bei *V. Joói* nicht zuerst ein Fruchtblatt entleert wird, sondern die drei Fruchtblätter abwechselnd die einzelnen Samen herauschnellen.

D.

Linhart György: Cuscuta arvensis **Beyr. var. Capsici**
Degen et Linhart. «Kísérletügyi Közlemények» Band X. kötet, Heft 3. füzet, 1907. p. 444—446.

Leírása emez új változatnak, mely parasitarius módon élt *Szeged* környékéről származó magból kelt paprika (*Capsicum annuum*)-növényeken a magyar-óvári növényélet- és kórtani állomás egyik ültetvényében, a hol biológiai s morphológiai sajátosságait LINHART tanár figyelte meg.

Beschreibung dieser Varietät, welche auf aus *Szeged* entstammenden Paprika (*Capsicum annuum*) Pflanzenschmarotzend in einer Cultur der pflanzenbiologischen und pathologischen Versuchsstation in *Magyaróvár* aufgetreten ist und deren biologische u. morphologische Eigentümlichkeiten Prof. LINHART beobachtet hat.

Dr. Péter Béla: «Növényboncz-, alak- és élettan». Gazdasági akadémiai hallgatók számára. 147 ábrával. (Pflanzenanatomie. Morphologie und Physiologie für Hörer landwirtsch. Akademien. Mit 147 Abbildungen.)

Kassa (Vitéz A.) 1907, 8°, 211 p.

Dr. Péter Béla: «Botanikai séta a falu határán». Az Erdélyi Muz. Egyesület III. vándorgyűlésének emlékkönyve. Kolozsvár, 1907. p. 23—31.

Népszerű értekezés, amelyben felhívja sz. a figyelmet arra a sok vadon és mindenütt megtermő orvosi növényre, melyeket nagy tömegben lehetne termesztetni s a melyeknek termesztése szép jövedelmet nyújtana.

Dr. B. Péter: «Ein botanischer Spaziergang beim Dorfe». Gedenkbuch der III. Versammlung des Siebenbürgischen Mus.-Vereins. Kolozsvár. 1907. p. 23—31.

Volkstümliche Abhandlung, in welcher der Verf. auf die zahlreichen, wild gedeihenden Heilpflanzen aufmerksam macht, die man leicht cultivieren könnte und deren Cultur sehr einträglich wäre.

Dr. Greisiger Mihály: «A gánóczi «Hradek» czölöpépítményeiről». Közl. a «Szepesi orvos - gyógyszerész - egyesület» 1906. évkönyvéből. Késmárk, 1907, p. 1—17. 8°.

A Poprád városa közelében fekvő Gánócz-fürdő területén levő egykori hévforrásból lerakódott mésztufadomb, a Hradek-ben talált állati és növényi petrefactumok (többek közt egy 65 cm. hosszú tölgycsölöp) ismertetése geológiai megjegyzésekkel. Több növény levélenyomatáról tesz sz. említést, mely növények ágát sz. szerint az ősember vitte oda: e növények közt talált egy a *Lycopodium complanatum*-hoz nagyon hasonló, de most már kihalt kriptogámot, melyet *Lycopodium Gánocense* GREISIGER-nek nevez el.

Dr. M. Greisiger: «Über die Pfahlbauten des gánóczer «Hradek». Sonderabdr. a. d. Jahrbuch des «Zipser Ärzte- und Apotheker - Vereines» v. Jahre 1906. Késmárk, 1907. p. 1—17. 8°.

Verf. zählt die in der Nähe von Poprád, in der einstigen Therme bei Bad Gánócz gefundenen Thier- und Pflanzenpetrefacten (unter diesen einen 65 cm. langen Eichenpfahl), sammt geologischen Bemerkungen auf. Verf. erwähnt mehrere Blattabdrücke, welche nach seiner Ansicht durch Vermittlung des Urmenschen dorthin gelangt sind; unter diesen fand Verf. eine dem *Lycopodium complanatum* sehr ähnliche, aber jetzt schon ausgestorbene Kryptogame, welche er *Lycopodium Gánocense* nennt.
Gy.

Külföldi botanikai dolgozatok ismertetése.

Referate über ausländische botan. Arbeiten.

Alfred Lehmann: Unsere Gartenzierpflanzen. Eine Anleitung zur Bestimmung, Kultur und Verwendung der Holzgewächse etc. unserer Gärten. Mit 2 einfachen und 15 Doppeltafeln in Schwarzdruck. Zwickau (Förster u. Borries) 1907.

A kerti növények modern meghatározó könyve egy rég érzett hiányt pótol s az előttiink fekvő könyvből örömmel konstatálhatjuk, hogy az anyag kiválasztása, elrendezése s feldolgozása nemcsak teljesen megfelel egy ilyen könyvhöz fűzött várákozásnak, de inkább több van benne, mint a mennyit címe sejtet. Nevezetesen számos vadon termő növényünket is felvette, melyet még általa-

Ein modernes Bestimmungsbuch für Gartenpflanzen war ein lange gefühltes Bedürfnis. Wir constatieren, dass die Auswahl, Anordnung u. Behandlung des Stoffes den Anforderungen an ein solches Buch nicht nur vollkommen entspricht, sondern dass das Buch eher mehr bietet, als man dem Titel nach erwarten würde: namentlich sind darin viele unserer wild wachsenden Pflan-

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1907

Band/Volume: [6](#)

Autor(en)/Author(s): diverse

Artikel/Article: [Hazai botanikai dolgozatok ismertetése. Referate über ungarische botan. Arbeiten. 311-319](#)